

LLETRES

Notícia de llibres sabadellencs

Recopilació **Lluís Subirana**

lsubirana@logiccontrol.es

Amb motiu del seu 50 aniversari les Agrupacions Professionals Narcís Giralt han organitzat una sèrie d'actes per commemorar aquesta important efemèrides ciutadana. El darrer ha estat la presentació d'un llibre-memòria que porta el títol *Un repàs de mig segle de servei a la ciutat 1954-2004*. Aquest laboriós treball de recopilació l'ha fet Antoni Sorolla i Artola amb el propòsit de destacar aquelles dates i fets més rellevants de la història de les Agrupacions i la motivació, entrega i tenacitat d'uns equips d'homes i dones que, tot cercant el seu millorament i reciclatge professional, han sabut transmetre i promocionar aquests valors junt al seu vessant social i humà. Aquest treball, molt ben editat i profusament il·lustrat, és una bona aportació al coneixement d'entitats que, com les Agrupacions, singularitzen la nostra ciutat.

El tractament literari de la infantesa és recurrent al llarg de la nostra història cultural. La plaquette "Llop" de *Papers de Versàlia* (Tardor 2005) aplega un seguit de composicions sobre, de i per a la infantesa. Encara que molt atractiu, no sembla pas gens fàcil de repensar la primera edat des de l'òptica poètica. Un grup de 27 poetes exposen les seves respectives visions. Algunes són evocacions de vegades molt properes a la nostàlgia enfront d'un món desaparegut. Altres se serveixen de versos senzills, immediats i directes, de les imatges surreals de l'univers infantil. Les il·lustracions, totes fetes per nens i nenes, ens ajuden a fer més visibles aquests trets irreductibles de la condició d'infant.

I, precisament, d'un dels membres fundadors del col·lectiu *Papers de Versàlia*, el professor de literatura espanyola Esteban Martínez, ens arriba el seu esperat treball *Penúltimos poemas últimos* que va aconseguir un accésit al Premio de Poesia Julio Tovar 2003 convocat per l'Organismo Autónomo de Cultura del Ayuntamiento de Santa Cruz de Tenerife. Un dels seus "nocturns" és suficient per demostrar la seva exquisida sensibilitat poètica: "He recorrido las calles/a las que di tu nombre/y aunque están allá/donde estubieron/alguien desordenó/las celosias de los setos/que acomodaron mis ansias/y tu espalda./Alguien cambió de lugar/cada costumbre,/los arcos triunfales de los sauces/que tanto te miraban/mi recia vocación/por ser tan tu./Y al llegar a casa/todo lo que eché en falta/por las calles/dejó de interesarme./La asistenta, por fin,/cambió las sábanas,/adecentó el aire/apilado con los años/y puso-por su cuenta-/nuevamente mi abrazo/y mi cintura/en el mercado."

El número 99 dels Quaderns d'Arxiu de la Fundació Bosch i Cardellach porta per títol *Noves aportacions històriques a l'antiga parròquia de Sant Pau de Riusec*. Un interessant treball de recerca signat per Pere Mañé i Llonch, que pren com a referència un estudi publicat a la revista *Arrahona* l'any 1979. Mañé ha investigat tota la documentació possible en referència a Riusec i la seva rodalia, sobretot aquella que fes esment als antecedents del nom que devia tenir la basílica abans de la consagració de la nova església l'any 1054. El resultat és un treball acurat, que aporta moltes i noves dades que ens apropen al coneixement d'aquest indret tan proper i, a la vegada, tan desconegut per la immensa majoria dels sabadellencs.

Professor de llengua i literatura en l'ensenyament secundari Joan Carles Otero (Sabadell, 1968) és autor dels poemaris *L'hàbil escamesa* (1991) i *Dilapidàvem les hores felices* (1995). El seu darrer treball *Terrores nocturnos (y otras fábulas para jóvenes)* publicat per Editorial Montflorit (octubre, 2005), és una aposta pel gènere fantàstic basat en situacions quotidianes i actuals, en les quals el lector s'hi pot veure retratat: la vacil·lació, l'angoixa, les duplicitats de la consciència, la soledat...

Informació facilitada per:

l'libreria sabadell

Passeig Manresa, 7 - Tel. 93 726 05 70
Apartat de Correus 355 - SABADELL

Novament ens hem de referir a l'Anna Tortajada. Aquesta vegada pel seu darrer (en el moment d'escriure aquestes notes) llibre publicat *Palestina, simfonia de la terra* (Editorial Barcanova, octubre 2005). En aquesta ocasió la novel·la tracta de la relació de l'Arik, un jove músic israelià membre d'una família que ha viscut en aquells territoris des de molt abans de la creació de l'Estat d'Israel, i de la Djamil·la, una noia palestina que malviu refugiada amb els seus prop de Ramal·la. Tots dos pateixen les conseqüències d'un conflicte enquistat que l'Anna Tortajada ens narra amb la seva natural habilitat.

A *Carnet al margen* (Emboscall, octubre 2005) Antoni Clapés ens diu: "Vivim tan sols la quimera de viure. A penes si podem entreveure la cortina que vela el mirall de la realitat. (I si aquest viure no fos altrament que una vana il·lusió, el somni d'algun dorment?)" Aquest és un dels breus, però intensos, missatges que el darrer llibre d'Antoni Clapés ens adreça en català i amb traducció de Carlos Vitale, també en castellà. Forma part d'un conjunt d'anotacions fetes per l'autor relacionades amb la memòria, amb l'escriptura i amb elements naturals que exerceixen una especial fascinació damunt seu: les llums, l'enigma de certes hores, alguns sons...

Tal com indica Ramon Alberich, president del Centre Metal·lúrgic, en la presentació del llibre d'Esteve Deu Baigual *La indústria metal·lúrgica i de construccions mecàniques a Sabadell. Dels orígens al Pla d'Estabilització de 1959*, ja és conegut que Sabadell va esdevenir una ciutat industrialitzada de la mà del sector tèxtil al segle XIX. Va ser llavors quan els antics ferrers i serrallers van començar a reparar màquines tèxtils i a fabricar recanvis, més endavant fabricarien màquines fins i tot per a altres sectors productius. A partir dels anys 60 del segle XX el metall es converteix en el motor de l'economia local passant de ser una indústria sabadellenca a una indústria d'abast internacional. Aquest important treball de recerca, que servirà per a un major i millor coneixement del sector, constarà de dues parts, aquesta primera (desembre 2005) que ha signat l'historiador Estave Deu i una segona en la qual hi està treballant el també historiador sabadellenc Jordi Calvet i que estudiarà des del pla d'estabilització de 1959 fins els nostres dies.

Una antologia de la faula és el nou llibre d'Enrique Turpin. A *Fábula rasa* (Alfaguara, setembre 2005) l'autor sabadellenc recull un centenar de faules escrites per una cinquantena d'autors al llarg del segle XX que, segons ell, són els millors exponents de la literatura castellana. La faula contemporània és un dels gèneres literaris preferits de Turpin, fins al punt de dedicar-li la seva tesi doctoral. La recopilació està estructurada en grups segons el contingut temàtic de les faules: les que fan referència a mites i metamorfosis, a temes bíblics, clàssics o de tradició oriental, als animals o a la natura.

M. Ángeles Bertolin i els seus col·laboradors viuen cada dia apassionants aventures en el món espiritual i resolen els problemes que provoquen les col·lisions amb el món material. A *Rayos de Luz* (Heditorial Humanitas, 2005) no només ens expliquen moltes de les seves vivències, sinó que també ens ensenyen com evitar ser posseïts pels esperits, com identificar les persones posseïdes i ens expliquen, amb naturalitat, el què hi ha després de la mort.

Els Premis Literaris Baix Camp per a joves esdevenen una fita literària per a molts joves escriptors d'arreu dels Països Catalans. En la modalitat de poesia, el 2004 es va lliurar la XXVI edició del Premi Gabriel Ferrater. Amb el títol *Penombres absents*, que correspon al mateix del primer premi, Cossetània Edicions ha editat (octubre 2005) les obres guanyadores, entre elles, el recull poètic presentat pel jove poeta sabadellenc Roc Casagran que va ser mereixedor d'un accésit.

El 1957, Joan Vila Casas, en plena aferissada campanya a favor de l'informalisme, publicava *Sis contes*, ara reeditats per Fundació La Mirada (setembre 2005), que rebria a tort i a dret les invectives dels academicistes a la Barcelona del final dels cinquanta. Vila Casas es val d'aquests contes per denunciar, amb un cert sentit de l'humor a la sabadellenca, l'escassa volada de l'art figuratiu convencional, encara en voga en bona part de la societat catalana de l'època. Cada un dels sis contes era il·lustrat amb una de les sis litografies que mostren el camí decidit cap a la modernitat que prenien la seva producció plàstica.

